

[J. Oskar Andersen.]

rigtig klar over, at det er et Kirkeministerium, han skal bestyre, og at Kirken staar i en ganske særlig Stilling.

Det forekommer mig at være temmelig naivt at sige: Udtalelser kan jo udnyttes og misbruges, navnlig naar det drejer sig om Folk i høje Stillinger. Ja, der er selvfølgelig altid nogle Folk, som vil misbruge og udnytte Udtalelser. Men at forlange, at de paagældende skal tie stille, at give dem Mundkurv paa, fordi de ellers kan komme med Udtalelser, som ondsindede eller naive Mennesker eller Mennesker, der overhovedet ikke kan fatte en Tankegang, kan udnytte og misbruge, det er et temmelig stift Stykke.

Ministeren brugte ogsaa det Udtryk, at man skal være varlig med at anbringe sig i et vist Milieu. Mig forekommer det, at Biskoppen har anbragt sig i sit rigtige Milieu, nemlig det kirkelige, hvor han hører hjemme. Det forekommer mig, at det er fuldstændig hen i Vejret, naar Ministeren antyder, at det maa misbilliges, at Biskoppen holder sig til dette Milieu.

Ministeren gentog, at det forekom ham, at de klichéagtige Meddelelser om Kongressens Afholdelse viste, at de maatte stamme fra een Kilde og derfor ikke kunde være rigtige. Ogsaa jeg tror, de stammer fra een Kilde, nemlig fra Sovjet, fra de gudløse selv. Thi det var jo ikke andet, end hvad der staar i Jaroslavskis Pjece, som er citeret. Han har opstillet Maalet for Kongressen, det er selvfølgelig det, som er blevet citeret i alle Blade som det, de skulde tale om. Noget andet er, om Kongressen har været en Fiasko; men jeg kan i hvert Fald ikke se, at Ministeren med nogen Berettigelse kan afvise disse Udtalelser i de forskellige Verdensblade, som er Udtryk for i høj Grad forskellige politiske Meninger, blot fordi der er denne Ensartethed, som lader sig forklare ved, at Meddelelsen oprindelig kommer fra selve Rusland.

Endelig brugte Ministeren Udtrykket „omtale en fremmed Stats Forhold“. Der har vi det igen! Hvad er „Forhold“? Naturligvis har man ikke Lov til at blande sig i Politik; men det religiøse Liv hører jo ogsaa til de „Forhold“, som findes i en Stat. Maa man ikke have Lov til at omtale det? Hvis der fremkommer et eller andet Kunstværk i Rusland, maa det saa ikke omtales eller kritiseres her, fordi den russiske Regering i Øjeblikket har en bestemt Opfattelse af, hvad Kunsten skal agitere for?

Det forekommer mig, at Ministeren ved at bruge denne Udtalelse ikke har stillet sig

paa det Standpunkt, man kunde vente af en Mand, der indtager Stillingen som Kirkeminister. Men jeg haaber trods dette, at Ministeren fortsat fastholder den Forstaaelse, som dog skinnede igennem: at Kirken har sin indre Selvstændighed og bør have den, fri paa alle aandelige Omraader, og at dette vil være en Ledestjerne for Ministerens fremtidige Virksomhed.

Naar Ministeren da udtalte sig om, hvad der skal være Ledestjernen for de kirkelige Embedsmænd i den kommende Tid, vil jeg henstille til Ministeren, at Ledestjernen for ham i hans Stilling som Minister maa være at arbejde for, at vi faar de aandelige Spørgsmaal lagt helt bort fra denne Forsamling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har udtrykt sin Undren over, at jeg ikke svarede det ærede Medlem. Det kunde det ærede Medlem have sparet sig. Naar det ærede Medlem ser Fortrykket igennem, vil hun se, at hun slet ikke har spurgt mig om noget, og af den Grund har jeg ikke svaret det ærede Medlem. Det ærede Medlem citerede noget af mig, som atter var et Citat af Karl Marx, og rettede sin Udtalelse til det ærede Medlem Hr. Bomholt, som herpaa gav det ærede Medlem et Svar, et Svar, jeg fuldkommen kan tiltræde. Mig har det ærede Medlem ikke spurgt om noget, og af den ganske simple Grund har jeg heller ikke givet det ærede Medlem noget Svar.

Fibiger: Det er vist første Gang, at der i den danske Rigsdag er stillet en Forespørgsel af den Art, som det ærede kommunistiske Medlem her har stillet, en Forespørgsel, som tager Sigte paa dette at ville retlede og vejlede Biskopperne og Menighederne med Hensyn til, hvad der maa bedes om. Hvis det skal være Taktikken fremover, hvis man tænker paa paa den Maade ligesom at ville stække Biskoppers, Provsters, Præsters og Menighedens Handfrihed paa de Omraader, saa tror jeg ikke, det lykkes.

Jeg beklager, at den højtærede Kirkeminister ikke klart sagde, at det selvfølgelig maatte overlades til Biskopper og Præster og Menigheder at bestemme, hvad der skulde bedes om. Vi er en Del her i Landet, der regner med Bønnen, og over for den Gudløshed, der er i Verden, og som ogsaa breder sig her i Landet saavel blandt Børn